

aan in een eenvoudig ingerichte kamer (Gronings?) en kwam al gauw onder de indruk van de enorme ervaring, waarmee hij goede raad gaf. In statuten-maken was hij een meester, hoeveel stichtings- en verenigingsakten zullen in de loop der jaren op zijn bureau wel zijn geconcipieerd? Zij zaten vol kleine foefjes, die de ondervinding alleen maar aan de hand kan doen. Het dispacheurschap, dat zich bezig houdt met averijregelingen en wat daarmee samenhangt, legde een extra-band tussen mr. Nauta en de havengemeenschap. Grote kennis van zaken maakte hem tot een bekwaam arbiter; zo trad hij jarenlang op als voorzitter van het permanente scheids-gerecht, verbonden aan de collectieve arbeidsovereenkomsten voor havenarbeiders, waaraan in 1908 mr. Th. A. Fruin nota bene zelf vorm had gegeven! Daaraan dankte hij zonder twijfel ook zijn functie van plaatsvervangend voorzitter van de Raad van Beroep te Rotterdam (1930-1954). Als secretaris-penningmeester (1932-1948) en voorzitter (1948-1955) van de ring Rotterdam van de Broederschap van Notarissen en als lid van het Hoofdbestuur (1948-1954) van dit orgaan diende hij de beroepsbelangen. Van het notarieel pensioenfonds was hij een der promotors.

Al tijdens de eerste wereldoorlog had de hoogleraar Nauta over de lokale grenzen heen gezien en ons land een dienst bewezen als regeringscommissaris voor de American Relief Commission, ingesteld door president Hoover, dat de regeling van de voedselvoorziening van Noord-Frankrijk in handen had. In de vroege jaren dertig kweet hij zich opnieuw verdienstelijk van twee andere taken. Als lid van het Comité de droit fluvial van de Volkenbond (1926), dat ten deze nauw samenwerkte met het door de Centrale Rijnvaartcommissie ingestelde Rijnvaartcomité, nam hij in 1930 te Genève deel aan een internationale conferentie tot unificatie van het binnenvaartrecht, waaruit zowel een aanvarings- als een teboekstellingsverdrag zijn voortgekomen. Bij de totstandkoming van deze tractaten heeft hij een werkzaam aandeel gehad; geen wonder dat de regering hem, toen in de maanden september en oktober 1933 te 's-Gravenhage een internationale vergadering van deskundigen werd gehouden, die een regeling inzake het vervoer te water van brandbare vloeistoffen moest voorbereiden, tot president daarvan aanwees. Zijn verdiensten hiervoor werden erkend door zijn benoeming tot ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw bij K. B. van 14 december 1933.